

NACHTMERRIE

Ik zit vast. In een Italiaanse gevangenis welteverstaan. Echt ongelofelijk wat er gebeurd is, een complete nachtmerrie is het. Maar laat ik bij het begin beginnen. Een paar weken geleden werd ik geboekt door een vrouw die zich Sofia noemde. Ze was midden dertig, succesvol en stond op het punt om samen met een vriendin op zakenreis te gaan naar Lima, Peru. Of ik daar ook naartoe wilde komen. "We zijn allebei getrouwd en willen graag zo discreet mogelijk met je afspreken," zei ze door de telefoon. "Ik betaal je ticket en daarnaast krijg je een flinke vergoeding."

Dat liet ik me geen twee keer zeggen, het klonk me als muziek in de oren. En dat was het ook. Ik ontmoette ze in een restaurant: twee slanke dames met lang donker haar, ze leken wel zusjes. Vanaf het eerste moment hadden we een klik met z'n drieën. De flessen wijn kwamen op tafel, we hadden veel schik en nadat we in een club waren gaan dansen, belandden we in hun hotelkamer. "Ga maar liggen, wij gaan je verwennen," zei Sofia. Om de beurt gaven ze me een blowjob. Ze deden het zo lekker en de sfeer was zo geil dat ik me moest inhouden om niet meteen tot een hoogtepunt te komen. Een voor een nam ik ze van achteren. Eerst vaginaal, daarna anaal. Twee uur lang hadden we sex, waarna we met z'n drieën in slaap vielen. Om vijf uur 's ochtends – zo'n drie uur later – werden we weer wakker en deden we het nog eens dunnetjes over. Voldaan stapte ik even later in een taxi en ging terug naar mijn eigen hotel. De volgende dag besloot ik in mijn uppie Lima te verkennen.

Prachtige stad, maar dat terzijde. Toen ik terug kwam, waren al mijn spullen weg. Geld, telefoon: niets lag er meer. In paniek realiseerde ik me dat ik nu ook geen telefoonnummer meer had van Sofia en dat ik geen contact met haar kon opnemen. Gelukkig had ik nog wel mijn ticket en paspoort en was mijn vriendin zo lief om wat geld naar me over te maken. Maar op het vliegveld begon de nachtmerrie pas echt. Om de een of andere reden werd ik door de Peruaanse politie als drugskoerier gezien. Ik moest meekomen en in een ziekenhuis hebben ze door middel van röntgenfoto's gecheckt of ik bolletjes had geslikt. Niets natuurlijk. Ook mijn bagage werd grondig onderzocht en uiteindelijk werd ik 100% drugsvrij op de vlucht gezet. Hoe het heeft kunnen gebeuren, weet ik niet, maar tijdens de tweede vlucht, van São Paulo naar Milaan, heeft iemand drugs in mijn handbagage gedaan. Het moet gebeurd zijn terwijl ik sliep. Ik was dan ook totaal ontgoocheld toen ik in Italië toch werd gearresteerd. En nog steeds ben ik totaal in shock. Vanuit een krappe cel met weinig licht ben ik nu dit stukje aan het schrijven. Het is vreselijk hier. En het ergste is: ik zit hier nog wel even. Waarschijnlijk tot aan de zomer. Gelukkig heb ik wel pen en papier zodat ik jullie op de hoogte kan houden. Ciao, duim voor me dat ik hier heel snel weer weg ben.

Ik was totaal ontgoocheld toen ik in Italië werd gearresteerd

Alle namen zijn omwille van discretie gefingeerd, maar de foto van Ramon is echt. Situaties en gebeurtenissen zijn zo beschreven dat de privacy van betrokkenen absoluut gewaarborgd blijft.